

Inspired from the silent wish

മാനന്ത മരദാട്ടിൻ

- മുകാൾ കൃഷ്ണ

DLC STORIES
ORIGINALS

Copyright
© 2025 DLC Stories

തണ്ട മരങ്ങുട്ടിൽ

(മനാം പതിപ്പ്)

അക്കാഷ് കൃഷ്ണൻ

Thanal Marachottil

Author: Akash Krishna

Language: Malayalam

Genre: Drama, Romance

Edition: Original E-Book

Series: DLC Originals

Published On:: 17th November 2025

Total Pages: 62 (Including Cover Page)

Copyright © 2025 DLC Stories.

All right reserved

Visit our website for more: [DLC Stories](#)

Re-editing and re-publishing of this story were strictly prohibited

All right reserved. No part of this E-book may be reproduced or used in any other manner without the permission of the copyright owner, except for the use of brief quotations in a book review.

To request permission, contact the publisher at

mail.dlcstories@gmail.com

Disclaimer

All characters, names and events mentioned in this story are entirely fictitious. Any similarity to actual events or persons, living or dead, is purely coincidental.

ഈ കമയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ കമാപാതങ്ങളും
പേരുകളും സംഭവങ്ങളും തികച്ചും സാക്ഷ്യപ്പിക്കാണ്.
യമാർത്ഥ സംഭവങ്ങളുമായോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ
മരിച്ചവരുമായോ ഉള്ള ഏതൊരു സാമ്യവും തികച്ചും
യാദ്യശ്വരിക്കാണ്

Note For Readers:

If your device supports 'eye protection mode', recommend using that to avoid eye strain while reading this e-book.

സമർപ്പണം

ഈ കമയേഴുതാനായി എന്നോടൊപ്പം നിന്ന്
പ്രോത്സാഹനം നൽകിയ എൻ്റെ ശ്ല്ലാ പ്രിയ
സുഹൃത്തുകൾക്കും വായനകാർക്കും ഹ്യോദയപൂർവ്വം
തൊൻ ഈ കമ സമർപ്പിക്കുന്നു...!!

ഈ കമ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തതിന് ആദ്യം തന്ന
ഒരുപാടികം നഡി താൻ രേവപെടുത്തുന്നു. ഒരു
സാധാരണ വായനക്കാർൻ എന്നതിലുപരി എൻ്റെ
ഹൃദയത്തോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഓരാളായി താൻ
നിങ്ങളെ കാണുന്നു. താൻ എഴുതിയ എൻ്റെ
മറുകമകൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകിയ അംഗീകാരവും
സ്നേഹവുമാണ് തുടർന്നും കമകളെഴുത്താൻ
എനിക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നത്. തുടർന്നും ഈ
പിന്തുണയുണ്ടാകുമെന്ന് താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.
തീർച്ചയായും നിങ്ങളുണ്ടാകണം എന്നോടൊപ്പം.

എൻ്റെ വായനക്കാരിൽ ഭൂതിഭാഗവും
കൗമാരത്തിന്റെയും യൗവത്യത്തിന്റെയും
വഴിത്താരയിൽകൂടി സഖവിക്കുന്നവരാണ്
എന്നനികരിയാം. ആ യാത്രയിൽ പ്രണയമെന്ന
ഓരാറു വികാരത്തിന് നിങ്ങളുടെ ലോകത്തെ
തലകീഴായ് മരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നതും
എനികരിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരിക്കൽ കൂടി ഈ
വിഷയം തന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തത് താൻ ഈ
കമയെഴുതുന്നതും. വായിക്കുന്നവർക്ക്
പെക്കിളിയായി തോന്തിയേക്കാം, പക്ഷേ 'റീച്ച്' കിട്ടാൻ
ഇതിലും മികച്ച വിഷയം മറ്റാന്തിലും എന്നനിക്ക്
തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രായം താൻ
മുതലെടുക്കുന്നില്ലോ എന്നാരു തോന്തൽ
നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാം, അതും ശരി തന്നയാണ്.

ഒരുപക്ഷേ ഈ കമവായിക്കുന്നവരിൽ
ആർക്കൈറ്റിലും പ്രണയിക്കുന്നത് തെറ്റാണ് എന്ന
തോന്നലുണ്ടക്കിൽ, അവരോടൊരിക്കലും താനീ കമ
വായിക്കാൻ പറയുകയില്ല. കാരണം
നിങ്ങൾക്കാരിക്കലും ഈ കമ മനസ്സിലാവുകയില്ല.
മറിച്ച് നിങ്ങളോരാളേ അത്യയധികം
സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടക്കിൽ, ആ സ്നേഹം
സത്യമാണെങ്കിൽ, ഈ കമ നിങ്ങൾക്കായി താൻ
സമർപ്പിക്കുന്നു. എനിക്കുറയില്ല, ഇങ്ങനെന്നെയാരു കമ
എഴുതണം എന്നത് താനൊരിക്കലും
ചിന്തിച്ചിരുന്നതല്ല. പക്ഷേ എഴുതാതിരിക്കാനുമാവില്ല.
കാരണം ഒരു ഫിക്ഷൻ എന്നതിലുപരി ചിലതൊക്കെ
ചിലയാളുകളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും താൻ
കടമെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതാരുടേതാണെന്നോ,
എതിനാണെന്നോ എനിക്ക് പരയാനാവില്ല. ഒരുപക്ഷേ
അത് നിങ്ങളോരുത്തരുടേതുമാകാം. ആ നിങ്ങളിൽ
ങാരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിൽ മിനിമരയുന്ന
സ്വപ്നങ്ങളെയും, പരയാൻ മടിച്ച പ്രണയങ്ങളെയും,
ഹൃദയം തകർത്ത ചെറിയ വേദനകളെയും ഈ
താളുകളിൽ നിങ്ങൾക്കു കണ്ണടത്താൻ കഴിയും. ഈത്
വായിക്കുന്നോൾ ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ
ജീവിതമായി തോന്തിയിട്ടുണ്ടക്കിൽ ആ സത്യം താൻ
വെളിപ്പേടുത്തിയിട്ടുണ്ടക്കിൽ ദയവായി എന്നോട്
കഷമിക്കുക. ലോകമെന്നെങ്കിലും ഇതിരിയണം.
നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം കളക്കമില്ലാത്തതായിരുന്നു

എന്നതിയണം. തീർച്ചയായും ഇതിലെ
കമാപാത്രങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കും.
അവരിലുടെ സഖവിക്കുന്നോൾ, ഒരുപക്ഷേ
നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ ചില കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ലഭിച്ചേക്കാം.
സത്യം പറത്താൽ, പ്രണയം എപ്പോഴും
വിജയിക്കണമെന്നില്ല. അതിനിയിപ്പോൾ നമൾ
കൊടുത്ത ആത്മാർത്ഥതയുടെ വില അതു
വലുതാണെങ്കിൽ പോലും. ഈ കമ വായിക്കുന്നോൾ,
നായകനായ സജുവിന്റെ വേദന നിങ്ങളുടെ
മനസ്സിനെ സ്പർശിക്കുമെന്നത് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.
കാരണം, മനസ്സുതുറന്ന് സന്നഹിച്ചിട്ടും അത്
തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ പോയ ഒരു അവസ്ഥ, നമളിൽ
പലർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകാം..

നമുടെ ഈ യാത്ര തുടങ്ങുന്നതിന് മുൻപ്, എൻ്റെ
ഹൃദയം തുറന്ന് ഒരു സത്യം പറയാം, നമൾ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ
ഡെയറ്റും തരുന്നത് ആരാണെന്ന് അറിയാമോ? അത്
നമുടെ ചങ്ങാതിമാർ തന്നെയാണ്. ഇതിലെ കേരു
കമാപാത്രമായ സജുവിനും അങ്ങനെ കുറച്ച്
ചെങ്ങാതിമാരുണ്ട്. അതിൽ അവന്നേറവും
പ്രിയകരനും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതുമായ ആ
സുഹൃത്തിലുടെയാണ് ഈ കമ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്,
ആ സുഹൃത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലുടെയാണ്. അവൻ്റെ
ജീവിതത്തിലുടെയാണ്

കൂടുതൽ പറയുന്ന ബോർഡിപ്പിക്കുന്നില്ല ഒരിക്കൽ കൂടി
എൻ്റെ പ്രിയ വായനക്കാർക്ക് നന്ദി
രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്
ഈ കമ്പനിയുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുമെന്ന്
വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങളെവരെയും താനെന്ന്
കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റിളുന്നു.

എന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന
ആകാശ് കൃഷ്ണ
(Managing Director)

Akash Krishna

**സംജീവിന് ആ പെൺകുട്ടിയെ ഒരുപാട്
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവളെങ്ങനെയാണ് എന്തിനാണ്
അവന്റെ ജീവത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത് എന്ന്
അവനിപ്പിച്ചും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ അവർത്തമിൽ
ഒരിക്കലും കണ്ണുമുട്ടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.....**

ഓന്ന്

പപ്പക്ക് സ്ഥലമാറ്റം ലഭിച്ചതിന് പിന്നാലെയാണ്
തെങ്ങളും അങ്ങോട്ടേക്ക് പോകുന്നത്,
ആലപ്പുഴയിലേക്ക്. അതിനാൽ എന്റെ ഹയർ
സെക്കന്ററി പഠനവും അവിടെ വീടിനോട് അടുത്ത്
തന്നെയുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂളിലായിരുന്നു.
കാലങ്ങൾ ഇനിയുമെത്ര കടന്നുപോയാലും ഒരിക്കലും
മനസ്സിൽനിന്നും മാത്രമുപോകില്ല ആ സുദിനങ്ങൾ.
എത്ത് പെട്ടനാണ് എല്ലാം അവസാനിച്ചത്. ഒരുപക്ഷേ
തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപേ എല്ലാം
അവസാനിച്ചതുപോലെ എനിക്ക് തോന്തിയിട്ടുണ്ട്
പലപ്പോഴും. മറക്കാനാവാത്ത ഒരുപാട് മധുരമുള്ളതും,
എകിലും ലേശം കയ്യപ്പേരിയതുമായ ഒരുപാട്
അനുഭവങ്ങൾ ആ രണ്ടുകൊല്ലം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചു.
കാലചക്രം കറക്കി സമയത്തിന് അധികമായി
സഖ്യരിക്കാൻ ഒരവസരം കൂടി ലഭിച്ചാൽ താൻ
എറ്റവും കൂടുതൽ തിരികെ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
നാളുകളും അവയായിരിക്കും. എകിലും മറ്റാരു

തലത്തിൽ നിന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ ഒരിക്കലും തിരികെ
പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതുമായ ആ നാളുകൾ
ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ
എൻ്റെ മനസ്സിലേക്ക് ആദ്യം ഓടിയെത്തുന്നത് അവൻ്റെ
മുഖമാണ്, എൻ്റെ പ്രിയസുഹൃത്ത് സജുവിൻ്റെ. ഈ
തിരക്ക് പിടിച്ച ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് കാലത്തിനു
ശേഷം ഇന്നലെ അവൻ്റെയൊരു മെസ്സേജ് എൻ്റെ
ഫോണിലേക്ക് എത്തിയതിനു പിന്നാലെയാണ് ആ
പഴയ ഓർമ്മകളിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിത്തു നോക്കാം
എന്ന് താൻ കരുതിയത്. പരസ്പരം ഒരുപാട് ഒരുപാട്
അകലെയുള്ള രണ്ട് ഭൂഗ്രണ്ഡേങ്ങളിലാണ്
തൈങ്ങളെക്കിലും, തൈങ്ങളുടെ സൗഹ്യദം ഒരിക്കലും
എനിക്ക് മാറ്റിനിർത്താനാവില്ല.

അതിനും അതേപടി കോട്ടം തട്ടാതെ തന്നെ
നിലനിൽക്കുന്നു.

സത്യത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളതും
അവനെക്കുറിച്ചാണ്. അവൻ്റെ കമയാണ്, ഒപ്പം
അവളെക്കുറിച്ചും.

ആ വലിയ സ്കൂളിലെത്തി താൻ ആദ്യമായി
കൂടുകൂടുന്നത് അവനോടായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ
ഒടുമിക്കെ ആളുകൾക്കും അവനെ നന്നായി അറിയാം.
താനായിരുന്നു അവൻ്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്ത്.
എല്ലാകാര്യങ്ങളും അവൻ എന്നോട് വന്നു പറയും
മാത്രമല്ല ഒരിക്കലും തൈങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു

രഹസ്യങ്ങളും നിലനിന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ സത്യം
പറഞ്ഞാൽ എന്നിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ മറ്റ്
സുഹൃത്തുകളെയിൽ നിന്നുമൊക്കെ വത്യസ്തനായിരുന്നു
സജ്ജു. ഓരോപാട് സ്വപ്നങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളുമുള്ള
രുവൻ. തെങ്ങളുടെ ചിന്തകൾക്കും മേലധായിരുന്നു
എന്നും അവൻ്റെ ചിന്തകളും സ്വപ്നങ്ങളും
പറന്നിരുന്നത്. ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ
വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാരോടും അവൻ നന്നായി തന്ന
സംസാരിക്കും. ചിലപ്പോഴാക്കെ തെങ്ങൾ
സുഹൃത്തുകൾ എല്ലാവരും കൂടി
എങ്ങോടുകൂടിലുമൊക്കെ യാത്ര പോകാറുണ്ട്.
പറഞ്ഞുവന്നത് ഇതാണ് എവിടെയെത്തിയാലും
സജ്ജുവിനെ അറിയാവുന്ന ഓരോളൈക്കിലും അവിടെ
കാണുമെന്നത് ആരോ കളിയാക്കി പറഞ്ഞത് എത്ര
ശ്രദ്ധിയാണ്. അതന് തെങ്ങൾ വാഗമണിലും,
പിന്നീടപ്പോൾ പൊന്തുടിയിലും ടൂർ പോയപ്പോൾ
എനിക്ക് മനസ്സിലായതാണ്.

ഈ സജ്ജുവിന് തെങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ ഒരു കൂട്ടിയെ
വളരെയധികം ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ആളു് തെങ്ങളുടെ
ജൂനിയറായിരുന്നു. പേര്, അല്ല അത് എനിക്ക്
പരയാനാവില്ല. പരയുന്നത് ശ്രദ്ധിയല്ല. രണ്ടാളും
മിക്കപ്പോഴും കണ്ണുമുട്ടുമായിരുന്നെങ്കിലും
അവരങ്ങെന പരസ്പരം ശ്രദ്ധിക്കാറുപോലും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് എങ്ങെന്നയാണ് ഇതൊക്കെ
സംഭവിച്ചതെന്ന് അവനുപോലും അറിയില്ല. എനിക്ക്

ആ കൂട്ടിയെ മുൻപ് പരിചയമുണ്ട് ഇവിടെയുള്ള എൻ്റെ
കസിന് ചേച്ചിയുടെ അടുത്ത് തെങ്ങൾ ഒരുമിച്ചാണ്
ടുഷൻ പറിച്ചിരുന്നത്. അവളാളൊരു
മിടുക്കിയായിരുന്നു കാണാനും നല്ല സുന്ദരി തന്നെ,
ആരായാലും അവളെ ഓൺ നോക്കിപ്പോകും എന്നത്
തീർച്ചയാണ്. പക്ഷേ സജു ഒരിക്കൽ പോലും
അവളെ ഓൺ നോക്കുകയോ, ശ്രദ്ധിക്കുകയോ പോലും
ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും താൻ മിക്കപ്പോഴും
ഇന്ത്രവെൽ സമയങ്ങളിൽ അവളെ കാണുമ്പോൾ
സജുവിനോട് പറയും 'ദേ അവളൊരു നല്ല കൂട്ടി
തന്നെ... നോക്കിയേ!!' പക്ഷേ എൻ്റെ വാക്കുകളൊന്നും
അവൻ കേടു ഭാവം നടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്
ഈ കാര്യത്തിലൊന്നും താൽപര്യമുള്ള
കൂട്ടത്തിലായിരുന്നില്ല എന്ന് തോന്തി. എകിൽ പോലും
തെങ്ങൾ ഒരു തമാശക്ക് പരസ്പരം
അങ്ങോടുമിങ്ങോടും വെറുതെ ഓരോന്ന് പറത്തു
കളിയാക്കാറുണ്ട്. അവനങ്ങനെ പെട്ടെന്നാനും ഒരു
പെൺക്കുട്ടിയോടും ഒരട്ടപ്പുവും തോന്നാറില്ല. പക്ഷേ
എന്തോ, അവനൊരാളെ സ്നേഹിച്ചാൽ അയാളെ
അവനെന്നും തന്നോടൊപ്പം ചേർത്തുനിർത്തുമെന്നത്
എനിക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാം. കാരണം മറ്റാനുമല്ല
അവനാളൊരു പാവമായിരുന്നു, ഓരാളെയും
വാക്കുകാണോ പ്രവർത്തിക്കാണോ പോലും
വിഷമിപ്പിക്കുന്നത് അവനിഷ്ടമല്ല. ചിലപ്പോഴാക്കെ
എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട് 'അവനെന്തെങ്കയോ
കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്'.

രണ്ട്

പിനീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്തർവെൽ സമയം തെങ്ങൾ പുറത്തെക്കിരഞ്ഞുവോ പതിയെ പതിയെ അവൻ ആ കൂട്ടിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്തായാലും ഒരു കൗതുകത്തിന് താൻ അവനോടു ചോദിച്ചു..

"ഈ കുട്ടാ... നിന്റെ റൂട്ട് മാറി പോകുന്നത് താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് കേട്ടോ. ഉവ്വേം നടക്കേട്"

"ഒന്ന് പോയെടാ... എന്ത് റൂട്ട്, ഏത് ഓന്നുണ്ട്.."

"ഹും.. ഹും... പോടാ.. സത്യം പരയ് നീ.. എന്തെ അവലെ ഇഷ്ടായോ നിന്നക്ക്"

"എന്താക്കയെടാ നീ ഈ പരയണ്ട്..!! സത്യായിട്ടും എനിക്കൊന്നും ഇല്ലടാ. പക്ഷേ ആള്ള് കൊള്ളാം, മിടുകൾ കൂട്ടി തന്നെ ആ കാര്യത്തിൽ താൻ തർക്കിക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് കുട്ട് കൂടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്"

"അ എങ്കി വാ ഇപ്പും തനെ പരിചയപ്പെടുക്കാം."

"ശ്രോ, അതൊക്കെ മോഗാ.. പിന്നീട് എപ്പോഴേക്കിലും ആവട്ട. ഇപ്പോ നമുക്ക് കൂദാശിലേക്ക് ചെല്ലാം ആദ്യം, ദെസ്സ് പേപ്പർ അല്ലെങ്കിലും അടുത്തത്.... നീ ഇങ്ങനെ വാ"

തൊൻ അവരെ പരിചയപ്പെടുത്താം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ അതിന് സമ്മതിച്ചില്ല. സത്യത്തിൽ അവന്റെ മനസ്സിൽ എവിടെയോ അവളോടൊരിഷ്ടം ഉണ്ട് പക്ഷേ അവൻ അത് പുറത്തു കാട്ടുന്നില്ല, അത് എനിക്ക് നന്നായി അറിയാം അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും അവൻ പറയുകയില്ല. അല്ല ഒരുപക്ഷേ അതിനിയും എന്ന് തോന്നലാകാനും സാധ്യത ഇല്ലാതില്ല.

അവിടെ സ്കൂളിൽ അവളോടൊപ്പം തനെ പഠിക്കുന്ന മറ്റ് രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കൾ കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു തങ്ങൾക്ക്, ജീവനും ശബ്ദരിയും. തങ്ങളെല്ലാം ഒരേ തരംഗഭേദർല്ലാം, അല്ലെങ്കിൽ എന്താ പറയുക, അതെ 'ഒരേ വൈബ്' ഉള്ള ആളുകളായിരുന്നു എന്ന് വേണും പറയാൻ. സീനിയർസ് ആയി തങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു രണ്ടാർക്കും കമ്പനിയായി.

അങ്ങനെയിരിക്കേ പിന്നീട് എപ്പോഴോ ഒരു ദിവസം രാവിലെ തങ്ങൾ നാൽവർഖസംഘം സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ കമകളാക്കേ പറത്തു ഇങ്ങനെ

നടക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയമാണ് അവർ
ടീച്ചേഴ്സ് റൂമിൽ നിന്നും നടന്നു വരുന്നത് താൻ
കാണുന്നത്, കൈയിൽ എന്തോ രജിസ്റ്റർ ബുക്ക്
പോലെ ഓന്നുണ്ട്. അവളെ കണ്ടപാടേ സജുവിനെ
താൻ വെറുതെ കളിയാക്കാൻ തുടങ്ങി.

"Hey Look there, Mr Sanju.. ഒ ആരാ വരുന്നതെന്ന്
സോക്കിയേ"

അവൻ ഒരു കള്ള ചിരി ചിരിച്ചു. "ഒന്ന് പോയെ നീ..
വെറുതെ എന്നുക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കാതെ."

അത് കണ്ട ശ്രദ്ധി: "എന്താടാ ഒരു രോമാൻസിനുള്ള
വകയാണെന്ന് തോന്നുന്നു."

"അതേടാ അതെ.. അതെ ഹൃദാ...!!!" സജു അവനാരെ
കളിയാക്കി.

"അതിനിപ്പം എന്താടാ.. അവളും നല്ല കൊച്ചുല്ലോ... "

സത്യത്തിൽ അവിടെ നിന്നുമായിരുന്നു
എല്ലാത്തിന്റെയും തുടക്കം.

പക്ഷേ എന്തിനാണ് അന്ന് തങ്ങൾ
അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തത്, എല്ലാം, എല്ലാം ഒരു
തമാഴക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ ആരേയും

കുറപ്പടുത്താനാവില്ല. എല്ലാം മുകളിലുള്ളവർൾ നിശ്ചയം പോലെയല്ലെ സംഭവിക്കു.

മുന്ന്

ക്യത്യമായി ഓർമ്മയുണ്ട്, പിറ്റേനൊരു വെള്ളിയാഴ്ച ആയിരുന്നു. സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് സജു പുരത്തെക്കിരങ്ങി. ക്ലാസ്സ്‌മുറികൾ പുട്ടാനുള്ളത് കാരണം അന്ന് താൻ കുറച്ചു വൈകിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ടീച്ചർസ് രൂം താൻ പുട്ടിക്കോണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം താൻ നോക്കുന്നോൾ ദാ ശബ്ദിയും ജീവനും സജുവിന്റെ തോളിൽ കൈയിട്ടു അവനോടൊപ്പം ഗേറ്റിനു പുരത്തെക്കു നടന്നു നടക്കുകയാണ്. സാധാരണയായി താനും കൂടി വനിഞ്ചു അവനാർ പോകാറുള്ളു. ഇതിപ്പോൾ എന്താണെപ്പ് പെട്ടന് ഒരു പോക്ക് എന്ന് താൻ ചിന്തിച്ചു.

സജു: "എന്തോ പന്തികേടുണ്ടല്ലോ... എന്താടാ പറയ്?"

ജീവൻ: "നീ വാ ചെറിയൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ട്."

സജു: "ടെൻഷൻ ആകാതെ കാര്യം പറയാ, what happened?"

ശബർ: "അതൊക്കെ പറയാം, നീ വാ..."

അങ്ങനെ അവനെ അവനാർ നേരെ കൊണ്ടുപോയത് റീനയുടെ മുൻപിലേക്കായിരുന്നു. അവൾ ആ സമയം പുരത്തു കൂടുകാരികളേയും കാത്ത് തന്റെ സെക്കിളുമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. 'റിന' അങ്ങനെയായിരുന്നു അവളുടെ പേര്. ഒരുപക്ഷേ ഈ പേര് എനിക്ക് ഇവിടെ പറയാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷേ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. മാത്രമല്ല ആ പേര് പറയത്തപക്ഷം, ഈ കമ ഓരോക്കും അതിന്റെ പുർണ്ണതയിൽ എത്തുകയില്ല. 'സജുവും റീനയും' എന്ന് ഓരോക്കൽ കൂടി, കുറച്ച് നേരമെങ്കിൽ അത്രയും നേരം ഉച്ചരിക്കാൻ ഒരുപാട് ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഒരുപക്ഷേ സജുവോ അതുമല്ലെങ്കിൽ റീനയോ ഈത് വായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കഷമിക്കണം.

എന്തായാലും കൂടുകാരികളേയും കാത്ത് സെക്കിളുമായി നിൽക്കുന്ന റീനയുടെ അടുത്തെക്ക് ചെന്ന്, അവളെ വിളിച്ചു ശേഷം ശബർ ഒരു ദയയും കാണിക്കാതെ പറഞ്ഞു.

"ടി.. ഇവന് നിന്നെ ഭയക്കര ഇഷ്ട്ടാ"

സജ്ജു തെട്ടി....!! അവൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സംഭവമായിരുന്നു അത്. അവൻ ഒരക്ഷം പോലും മിണ്ടിയില്ല. ആ കൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കും നോക്കി അവന്റെനെ അന്തംവിട്ട് നിന്നു.

എന്തായാലും ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഇങ്ങനെയൊന്ന് കേടു റീനുമാധവും ഒരു നിമിഷം സ്തംഭിച്ചു നിന്നു. ശേഷം അവൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എനിക്കരിയാം ഇവന്നാർ വെറുതെ പറയുന്നതല്ലേ ചേട്ടാ..."

അവൻ വീണ്ടും മിണ്ഡാതെ തന്നെ നിന്നു, 'എന്തോ കളത്തുപോയ അണ്ണാരകണ്ണൻ' എന്ന് പറയാറില്ലെ, അതേ അവസ്ഥ.

ആ സമയം സജ്ജുവിന്റെ മനസ്സിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറത്തു 'സജ്ജു, എന്തെങ്കിലും പറയാം...., പറയാൻ'. പക്ഷേ അവന് തന്റെ ചുണ്ട് ഓന്നനക്കാൻ പോലും കഴിത്തിരുന്നില്ല.

ജീവൻ പെട്ടന് അവൻ്റെ തോളിൽ ഓന്ന് തട്ടി. സത്യത്തിൽ അപ്പോഴാണ് അവൻ്റെ ബോധം തിരികെ കിടുന്നത് തന്നെ.

"യേം കൂട്ടി ഇവന്നാർ വെറുതേ പറയണ്ടാ കേടോ..
ശോ നശിപ്പിച്ചു!! "

"ഹമ് ഉവ്വ്...ഉവ്വ്. കൊള്ളാം എന്തായാലും.."
അവളവന്നെയൊരു 'തംസ് അപ്പ്' കാട്ടി

ആ നിമിഷം 'ദൈവമേ ഈ നിൽപ്പിൽ ഭൂമിയങ്ങ്
പിളർന്നു താഴേക്ക് പോയാൽ മതിയായിരുന്നു' എന്ന്
ചിന്തിച്ചുകാണും അവൻ. എന്തായാലും റീന് അവളുടെ
കൂടുകാരികളോടൊപ്പ് പോയി.
അപ്പോഴേക്കും ശബ്ദിയും, ജീവനും സജ്ജുവിനെ
അവിടെയാക്കി സ്ഥലം കാലിയാക്കിയിരുന്നു.
സത്യത്തിൽ എന്നാ ഇവിടെ സംഭവിച്ചത് എന്നുപോലും
മനസ്സിലാവാതെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു അവൻ.

സ്കൂളിന് പുറത്തെക്കെത്തിയ താൻ അവനെ
എന്തുകുത്തേതെങ്ക് വിളിച്ചു.
"എന്താടാ സംഭവം?"

"ഡാ... താൻ അവളെ പ്രോഫേസ് ചെയ്തു"

"ഓ... ആർ റീനയേ നീയോ...?"
അത് കേടു എന്തു കിളിയും പോയി.

"യേം അല്ല താനല്ല അവന്നാർ."

"അവന്നാരോ.... നീ എന്തൊക്കെയാടാ പറയുന്നേ"

"ശോ എനിക്കരിഞ്ഞുടാ.... അവന്നാർ ചെന്ന്
പറത്തെന്ന എനിക്ക് ആ കൊച്ചിനെ ഇഷ്ടമാനേന്ന്"

ഇത് കേടു തൊൻ അവനെ നോക്കി നിർത്താതെ
ചിരിച്ചു "ഹാ ഹ ഹാ.... എനിട്ട്, എനിട്ട്?"

"ചിരിക്കണ്ണ.... നിന്നക്കരിഞ്ഞുടാ എൻ്റെ അവസ്ഥ.. ബ്രോ
മോഗായി, വളരെ മോഗായിപ്പോയി... തൊൻ
ഇന്നേവരെ ഇങ്ങനെയെന്നും ഒരു
പെൺകൊച്ചിന്നേയും മുൻപിൽ നാണും കേട്ടിട്ടില്ല.....
ശോ ആ കൊച്ച്, അവളെന്ത് വിചാരിച്ചുകാണും
എന്നുകൂരിച്ച്... ആകെ നാണകേടായില്ല."

"ഹ ഹ.. എനിട്ട് റീനയെന്ത് പറത്തെന്നു."

"ഓ എന്തോ പറയാനാ... ആ കൊച്ച് എന്നുയൊരു
തംസ് അപ്പ് കാട്ടി അങ്ങും പോയി....."

തൊൻ എൻ്റെ ചിരി അടക്കി പിടിച്ച് അവനെ നോക്കി
നിന്നു.

"നിന്നക്ക് അപ്പോ അവളെ ഇഷ്ടാ അല്ലേ...."

"ആ എനിക്കീത്തുടാ.."

"അപ്പോൾ അതെ ഇഷ്ടമാണ്."

"പോടാ അവിടുന്ന്... എൻ്റെ ഇന്നത്തെ ഉറക്കവും
പോയില്ലോ ഇഴശ്രദ്ധാ...!!".

അന്നത്തെ അവൻ്റെ ആ നില്ക്ക് കാണണമായിരുന്നു,
പാഠം.

അനേ ദിവസം തന്നെ രാത്രി ഏതാണ്ട് ഓർപ്പത്
മണികഴിത്തു കാണണം. എൻ്റെ ഫോൺിലേക്ക് ഒരു
കോൾ വന്നു. തൊൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ തന്നെ
അവനായിരുന്നു.

"എതാടാ എന്ത് പറി... "

"ഡാ മോഷം ആയി പോയില്ലോ എന്നാലും. ആ
കൊച്ചിന്റെ മുൻപിൽ എൻ്റെ വിലപോയില്ല... ശേ
തൊൻ ഒരു കോഴിയാണെന്നു തോനിക്കാണും
ഇല്ലോ...?"

"എൻ്റെ ദൈവമേ... നീ അത് ഇതുവരെ വിട്ടില്ലോ...
ഇതൊക്കെ ജീളും ഒരു തമാഴ്യായിട്ട് എടുക്കാം. എന്നു
അല്ലെങ്കിൽ നീ അവളോട് പറ.. നിന്നക്ക്
അങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ല എന്ന്."

"അങ്ങെന പരയണോ.. ഓ എന്തിനാ.."

"ആഹാ.. നീയാള് കൊള്ളാല്ലോ.. അപ്പോൾ പരയണ്ട കാര്യം തന്നെയായിരുന്നു ല്ലോ? "

അവൻ ഒരു നിമിഷം നിശ്ചബ്ദിതനായി. ശ്രേഷ്ഠം,
"ഇല്ലടാ.. തൊന്തർ തികളാഴ്ച അതിനെ നേരിട്ട് കണ്ണ്
എല്ലാം സംസാരിച്ചോളാം.... പിന്നെ വേരൊരുകാര്യം
ആ കൊച്ചിനോട്, അവളോട് എനിക്കൊന്നുമില്ല."

"അ എങ്കി അങ്ങെനയാവട്ട സാർ, നല്ല കാര്യം.
നമുക്ക് തികളാഴ്ച കാണാം"

നാല്

പരഞ്ഞതുപോലെ തികളാഴ്ച അവൻ സ്കൂളിലെത്തി
"വണക്കം തലൈവരെ, എപ്പടിയിരുക്കും?"

"അ, എന്ത് പരയാനാടെ, പരമസുഖം. നീ ശവത്തിൽ
കുത്താതെ...!!"

അന്ന് റീനയെ കണ്ണ് അവളോടൊന്ന്
സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു സജുവിന്. പക്ഷേ

എന്താക്കെ പരിത്വാലും അവൻ അവളുടെ
അടുത്തേക്ക് ഒന്ന് ചെല്ലുക പോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല
അവളെ കാണുമ്പോഴേ ആള്ള് അവിടുന്ന് മുങ്ങും.
എന്ത് പരയാനാ പിറ്റേ ദിവസവും ഇത് തന്നെ
സംഭവിച്ചു.

"ഡാ.. ഈനെക്കിലും വല്ലതും ശരിയാവോ?"

"ഡാ വൈകിട്ട് എന്തായാലും സംസാരിച്ചിരിക്കും
ഉറപ്പാ.. പക്ഷേ എന്നാലും"

"എന്ത് എന്നാലും...?"

"എനിക്ക് അതിന്റെ മുന്പിൽ ചെല്ലാൻ ഒരു മടി...."

"ഒന്നുമില്ല.. നീ ചെല്ല് താനുണ്ട് നിന്റെ കുടെ... "

അന്ന് വൈകിട്ട് സ്കൂളിന്റെ അടുത്തുള്ള പള്ളിയുടെ
മുൻപിൽ സജ്ജു അവളെ കാത്തുനിന്നു.
തെങ്ങെൽ രണ്ട് മുന്ന് സുഹൃത്തുകലുണ്ടായിരുന്നു
അവന്റൊപ്പം. തെങ്ങെൽ അവനെ നിൽക്കിച്ചുകൊണ്ട്
ദുരെ മാറി നിന്നു. പക്ഷേ അന്നും അവളെ കണ്ടപ്പോൾ
അവന്റെ യെരും മുഴുവനും ചോർന്നുപോയി. അവൻ
അവിടെനിന്നും മുങ്ങും എന്ന് മനസ്സിലായതോടെ
തെങ്ങളുടെ മറ്റാരു സുഹൃത്ത് ദേവു ഓടി ചെന്ന്
റീനയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.

"മോളേ ദേ അവന് നിന്മോട് എന്തോ
സംസാരിക്കണമെന്ന്."

അവൻ സജുവിന്റെ അടുത്തെതക്ക് ചെന്നു. അവളെ
കണ്ടതും എന്താ പറയേണ്ടതെന്ന് പോലും അവൻ
മറന്നുപോയി

"എന്താ ചേട്ടാ?"

"മോളേ. എനിക്കരിയില്ല, എന്റെ ലൈഫിൽ ഇതൊക്കെ
ആദ്യായിട്ടാ.. എന്താ പറയേണ്ടത് പോലും
എനിക്കരിഞ്ഞുടാ.. ഇയാൾക്ക് എന്താ തോന്നുനേ..?"

"അവന്മാർ വെറുതെ ഓരോന്ന്.... താനിപ്പോൾ എന്ത്
പറയാനാ ചേട്ടാ. അല്ല ചേട്ടു സീരിയസ് ആയി
പറഞ്ഞതാണോ"

"യോ അല്ല.. ആ അറിഞ്ഞുടാ.. അല്ല അല്ല.."

"ഹം... ശൈതി, ശൈതി താൻ പോട്ടേ എങ്കില്"

"അക്കെ"

അവളെങ്ങനെ പോയി.

തൊൻ: "എന്ത് പറയേതെന്ന നീയും?"

"അ എന്ത് പറയാനാം, എന്നെകാണ്ട് എങ്ങും വയ്ക്കും എല്ലാരും കൂടി ചേർന്ന് വെറുതെ ഓരോന്ന് ഒപ്പിച്ചു വെച്ചോളും.."

"പോട്ടോ.. കഴിത്തെത്തൊക്കെ കഴിത്തു, നിന്റെ വിലയോന്നും ഒരിക്കലും ആരുദ്ദേയും മുൻപിൽ കുറത്തുപോകില്ല. തങ്ങൾക്കരിയാം നിനെ. ഇനിയിപ്പോൾ അവളും നിനെ വിലകുറച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനിപ്പോൾ നിനെക്കെന്താ. നീ അവളെ അറിയുക പോലും ഇല്ല. കുറച്ചു നാളുകൂടി കഴിത്താൽ നമ്മൾ ഈ സ്കൂളിൽ നിന്നും പഠിച്ചിരജ്ഞുകയും ചെയ്യും. പിനെ അവളെ കാണുമോ എന്നുപോലും അറിയില്ല. പിനെന്താം നിനകൾ."
സജുവിന്റെ സകടം കണ്ട് ദേവു പറത്തു.

"അതോ അവളും പറത്തതിലും കാര്യം ഉണ്ട്. എന്തായാലും നീ ഇപ്പോൾ വാ. നമുക്കിപ്പോൾ, ഷാഹിന താത്തെട കടയിൽ പോയി രണ്ട് ബഹജി വാങ്ങി കഴിക്കാം."

അന്ന് ഒരുവിധത്തിലാണ് സജുവിനെ തങ്ങൾ സമാധാനിപ്പിച്ച് വിട്ട്

രണ്ടു ദിവസം വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഓന്നും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പഴയത് പോലെ അവൻ തെങ്ങളോട്
കളിച്ചും ചിരിച്ചുമൊക്കെ നടന്നു. എന്നാൽ
മുന്നാമത്തെ ദിവസം. അന്നവൻ തെങ്ങളെ
തെട്ടിച്ചുകളിത്തു. ആ ദിവസം രാവിലെ ഇന്ത്രവെൽ
സമയം തെങ്ങൾ പുറത്തെക്കിരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
അവൻ എന്റെ നേരെ ഒരു പേപ്പർ നീട്ടി.

"ഇത് എന്താണ?"

"ഒരു ലെറ്ററാ. അവർക്ക് കൊടുക്കാനായിട്ട്
എഴുതിയതാ"

തൊന്തു ശൈലിക്കും തെട്ടി, "എന്റെ ദൈവമേ, ലവ്
ലെറ്ററോ...!!"

"പോതാ അവിടുന്ന്. ഇത് അതൊന്നുമല്ല. Just a
compromise, അങ്ങനെ വേണമെങ്കിൽ പറയാം. നീ
ഇതൊന്ന് വായിച്ചു നോക്കിയിട്ട് പറത്തേത് എങ്ങനുണ്ട്
എന്ന"

തൊന്തു അത് വായിച്ചു നോക്കി

ഡിയർ റീന,
എനിക്കിയാം തനിക്കുനോട് ദേശ്യം ഉണ്ടാകുമല്ലോ...
തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ, അതെങ്ക് നല്ല

തലവേദനയല്ല താൻ തനിക്ക് ഒപ്പിച്ചുതന്നത്.
എന്നാലും സാരല്ലോ.... ഒ, ഈ കത്ത് താൻ
അവസാനം വരെ വായിക്കണ്ണോ...!!

ഈതിന്റെയാക്ക തുടക്കം എങ്ങനെന്നയാണ് എന്ന്
ചോദിച്ചാൽ സത്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും എനിക്കറിഞ്ഞുടാ...
ഈയാളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ
'വരാനുള്ളത് ഓട്ടോ പിടിച്ചാണെങ്കിലും വനിതിക്കും'
എന്ന അവസ്ഥയിലായിരിക്കും താനെന്ന്
എനിക്കറിയാം... ഹയ്യോ എന്റെ കാര്യവും
എതാണ്ഡാക്ക അതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു
എന്ന് കരുതിക്കോ. നേര് പറയാല്ലോ കൂടി,
എതായാലും താനായിട്ട് കൂട്ടിയെ ഇതുവരെയും
പ്രപ്പോസ് ചെയ്തിട്ടില്ല... ഇയാളെയെന്നല്ല ആരെയും...
പക്ഷേ ഒരു രഹസ്യം പറയാം, എന്റെ പിനാലെ ചില
ഗോപികമാരൊക്കെ നടക്കണ്ണുണ്ട് ട്രോ..... ഒറ്റം, എന്നാ
ചെയ്യാ. ഷാരൂഖ് വാനെയോ, സത്തമാൻ വാനെയോ
പോലെയല്ലെങ്കിലും താനും ലേശം സുന്ദരനായി
പോയില്ലോ..., ഇനിയിപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ
പോലും താൻ അങ്ങനെയേ പറയു.... ഹ ഹ ഹ.
ബ്രോ കഷ്മിക്കണ്ണോ ഒരു കമ എഴുതുന്ന ഫീലിൽ
അങ്ങ് എഴുതി പോയതാണ്. അപ്പോൾ പറഞ്ഞ് വന്നത്
ഈതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളാക്ക എനിക്ക്
ആദ്യായിട്ടാണ്... അതായിൽ ഈ മേഖലയിൽ എനിക്ക്
യാതൊരു മുൻപരിചയവുമില്ലാത്തത് കാരണം
തന്നോട് ഈതാക്ക നേരിട്ട് പറയുകയാണെങ്കിൽ
എന്റെ ഹ്യോസ്യോ എതാണ്ട് 200 BPM വേഗതോളം

മിടിക്കും, പിന്ന മുഴുവന്നും ചളമാക്കും... അല്ല അതന്
കൂട്ടി കണ്ടതാണല്ലോ...? പിന്ന താനെന്നു
പറയുന്നത് എന്ന് എനിക്ക് തന്നെയോരു
സിദ്ധാര്യംബാകില്ല ദൈരുമില്ലാത്തിട്ടാണോ എന്ന്
ചോദിച്ചാൽ, അങ്ങനെയല്ല, എന്നോ എവിടെയോ ഒരു
ഭയമില്ലാതില്ല അതുതനെ. ഒരുപക്ഷേ ഇതൊക്കെ
വായിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെക്കില്ലോ കൂട്ടിയുടെ
ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നിട്ടുണ്ടാകണം,
എൻ്റെയോരു സംശയം മാത്രമാണെ... (: ഭഗവാനെ
ഇഴ്ചരാ ഉണ്ടായിരിക്കണേ.) അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ
അത് കാണാൻ നല്ല ഭംഗിയുണ്ട് ട്രോ... താനിപ്പോൾ
അടുത്തുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇഴയോരു മൊമെൻ്റ്
താൻ ഫോട്ടോയെടുത്ത് സൃഷ്ടിചേരുന്നേ.. *Keep
Smiling...!!*

എനിക്കുറിഞ്ഞുടെദോ എന്നു പറയേണ്ടത്,
എങ്ങനെയാ പറയേണ്ടത് എന്ന്... അറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ല
എക്കില്ലോ ചെയ്തു കൂട്ടിയതെല്ലാം ഒരു തമാഴയായി
തോന്നുന്നു ഇപ്പോൾ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ
തന്നെപോലെയോരു പാവം കൂട്ടിയോട് ഇങ്ങനൊക്കെ
പെറുമാറേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്ക് നല്ല
കുറവോധ്യമുണ്ട്... ഇപ്പോഴേങ്കില്ലോ തന്നോടിത്തൊക്കെ
തുറന്നു പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നു എക്കിൽ താനിവിട
കിടന്ന് വെന്നുരുക്കിയേനേ...
ഹാവു... ഇപ്പോളോരു ആശ്വാസം തോന്നുന്നു.

നമൾ തമിൽ യാതൊരു പരിചയവുമില്ലായിരുന്നു,
വല്ലപ്പോഴും ഇന്തർവെൽ സമയങ്ങളിൽ തന്ന
കാണാറുണ്ടക്കില്ലോ താനങ്ങനെ തന്ന
ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല... ഇനിയിപ്പോൾ എന്നായാലും കൂടിയെ
താനാരികലും മറക്കില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു
വിചിത്രമായ റിതിയിൽ കൂടിയെ പരിചയപ്പെടാൻ
അവസരമോരുക്കി തന്ന ശബ്ദിയോടും ജീവനോടും
താൻ ഈ നിമിഷം പ്രത്യേകം നന്ദിയറിയിക്കുന്നു..!!

സത്യത്തിൽ 'ഇങ്ങനെ ചിലതൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ
സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിൽ ജീവിതത്തിന് പിന്നെന്ത്
അർത്ഥമാണുള്ളത്' എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതായി
ഓർക്കുനില്ലോ...? ഇല്ലെങ്കിൽ താൻ ഇപ്പോൾ
അങ്ങനെ പറയുന്നതായി കൂടിക്കോ..

എന്നായാലും താനിപ്പോൾ ഒക്കെ അല്ലോ, മിസ്റ്റ് റീന..!!
ങ്ങു നല്ല ശ്വാസം അകത്തേക്ക് എടുത്തേ... 1....2.....3

ഇനിയും മല്ല സമയം എടുത്ത് ശ്വാസം പുറത്തേക്ക്
വിടേ... ഒ കണ്ണില്ലോ താൻ ഒക്കയോയെല്ലാം!!
അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും താൻ ചെയ്ത്
കൂടിയതിനെല്ലാം ഇയാൾ കഷമിക്കണണ്ടോ.
പിന്ന, വല്ലപ്പോഴുമാക്കേ എന്ന പുറത്ത് വെച്ച്
കാണുമ്പോൾ മിണ്ടാതിരിക്കരുത്, തീർച്ചയായും
മിണ്ടണം.. താൻ എല്ലാവരോടും നല്ല ഫ്രെംഗ്ലി ആണ്..
ഇനിയും കൂടുതൽ പറഞ്ഞ താൻ തന്ന
ബോട്ടില്ലിക്കുന്നില്ല. ഇത്തുയും നേരം എനിക്ക്

പറയാനുള്ളത് പുർണ്ണമനസ്സാദ കേടുനിന്ന, ദ്രോ
വായിച്ചു നിന്ന റീനകൊച്ചിന് ഒരുപാടാരുപാട് നമ്മി..
Take Care

സ്നേഹപൂർവ്വം,
സജ്ജു പ്രകാശ്.

ആ കത്ത് മുഴുവനും വായിച്ചു ശേഷം താൻ താടികൾ
കൈയ്യും കൊടുത്ത് അവന്നത്തനെ കുറച്ചു നേരം
നോക്കി നിന്നു.. സത്യം, അവൻ ആ കത്തിൽ
എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ അത്
വായിക്കുന്നോൾ ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി
വിടർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു താൻ അറിയാതെ തന്നെ.
ഇന്നേവരെയും ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കത്ത്
താൻ കണ്ടിട്ടില്ല, ഒരു നോവലുകളിലും
വായിച്ചിട്ടിട്ടുമില്ല.

"എങ്ങനുണ്ട് ഡാ". അവൻ ചോദിച്ചു.

"എങ്ങനെന്നയാടാ ഇതൊക്കെ..., ഒരു രക്ഷയുമില്ല....!! നീ
വാ ഇപ്പോൾ തന്നെ അവർക്ക് കൊടുത്തേക്കാം ഇത്."

"അയ്യോ വേണ്ടാ, നമുക്ക് ലഭ്യ കഴിഞ്ഞ
കൊടുക്കാം.. ഡാ പക്ഷേ എനിക്കെന്നോ ഒരു ചമത്ത്."

"എന്തിന്.....അതിനിൽ ഇത് ലവ് ലെറ്റർ ഓനും അല്ലല്ലോ. പിനെന്നതാ? നീ യെരുമായി ചെല്ല്"

അവൻ ഓന് മുളി.

അന്ന് ഉച്ചക്ക് ലഭ്യ് കഴിത്തെ ശ്രദ്ധം തങ്ങൾ
റീനയേയും കാത്ത് അടുത്തുള്ള സൈക്കിൾ ഷൈഡിൽ
നിന്നു. കൊക്കുകിയ ശ്രദ്ധം റീനയെ ആ
ഷൈഡിനോട് അടുത്തുകൂടി കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യം
താൻ നേരത്തെ തന്ന അവളുടെ ഒരു
കൂടുകാരിയോട് സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. സജ്ജ അവൻ
എഴുതിയ കത്ത് ഒരു ധയറിക്കുള്ളിലേക്ക് വയ്ക്കു
തയാറെടുപ്പുകൾ നടത്തി.

വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്ന അവർ വന്നു.
കൂടുകാരികളോടൊക്കെ കമയും പറത്തെ തന്റെ
ഇരുവശവുമുള്ള അവരോട് ചിരിച്ചു കളിച്ചാണ്
ആളുടെ വരവ്. തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അവർ
എത്തിയതും പെട്ടന് സജ്ജ റീനയെ വിളിച്ചു

"റീനാ... ഓന് നിൽക്കണം.."

അവൾ തിരിത്തു തങ്ങളെ നോക്കി. ശ്രദ്ധം
കൂടുകാരികളുടെ മുവത്തേക്കും മാറി മാറി നോക്കി.
അപ്പോഴേക്കും അതിലൊരാൾ അവളെ തള്ളി
തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് നീക്കിവിട്ടു.

"എന്താ ചേടോ?"

സഞ്ജു അവൻ്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഡയറി അവളുടെ നേരെ നീട്ടി.

"ഇതെന്താ?"

"എനിക്ക് നിന്നോട് പറയാനുള്ളതെല്ലാം ദേ ഇതിലുണ്ട്. സമയം പോലെ വായിച്ച് നോക്ക്."

അവൾ ഒരു നിമിഷം പതുങ്ങാർ. ആ സമയം അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു വീർപ്പുമുട്ടൽ താൻ കണ്ടിരുന്നു.

സഞ്ജു: "പേടിക്കണ്ടോ, താൻ ഉദ്രോഗക്കുന്നപോലെ ഒന്നും ഇല്ല."

അത് വാങ്ങിയശേഷം എൻ്റെ മുവത്തെക്കും കൂടി ഓൺ നോക്കിയ അവൾ തിരിത്തു നടന്നു. ഒരക്ഷാരം പോലും മിണ്ടിയില്ല.

പിന്നീട് താൻ ലാബിനുള്ളിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വരുന്നപോഴാണ് റീനയെ കാണുന്നത്.

റീന: "ഹോയ്.."

താൻ തിരിത്തുനോക്കി

അപ്പോഴേക്കും അവളോടി എന്ത് അരുകിലേക്ക് വന്നു.

"അല്ല, അതെന്നാ സംഭവം, വല്ല ലവ് ലെറ്ററുമാണോ?
താൻ വായിച്ചുനോക്കിയില്ല ഇതുവരെയും."

അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നവിധം താൻ ആദ്യമൊന്ന്
ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

"എയ്... ഇയാള് ആദ്യം അതൊന്ന് വായിച്ചുനോക്ക്...
അപ്പോ മനസ്സിലാവും."

അതുകേട്ടയുടനെ അവളും ചിരിച്ചു. ശരിയെന മട്ടിൽ
ഇരു കൈകളും നീട്ടിയെരാരു തംസ് അല്ല് കാട്ടിയശേഷം,
പെട്ടന് കൈകൾ പുറകിലേക്ക് കെട്ടി രണ്ടി പിന്നോട്ട്
നടന്നു. പിന്നീട് പെട്ടന് തന്നെ തിരിത്തെ എന്ത്
അടുത്ത് നിന്നും ഓടി പോയി.

അതു

പിന്നീട് റീനയെ താൻ കാണുന്നത് പിറ്റേഡിവസമാണ്.
ഒരുപക്ഷേ അവന്റെ കത്തവർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം.
അല്ല സംശയമാണ്, അറിയില്ല. എന്തായാലും അന്ന്
രാവിലെ ഇന്തർവെലിനും, പിന്നീട് ലഞ്ച് ബേക്കിനും

അവളേ തൈഡർ കണ്ടു. പുറത്തെക്കിരങ്ങുമ്പോൾ
ഒരുപക്ഷേ അവള് വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കിയ
ശേഷമാണ് തൈളും കൂണ്ടിൽ നിന്നും ഇരങ്ങുന്നത്.
പക്ഷേ പരസ്പരം ഓന്ന് സംസാരിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം
ഇതുവരേക്കും ഒത്തുവരുന്നില്ല. അന്നും അവളേ
വെറുതെ കാണാൻ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ
എന്നാണ് തൊന്നും സജ്ജുവും കരുതിയിരുന്നത്. പക്ഷേ
അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിട്ടുകഴിത്തെ
സജ്ജു അവൻ്റെ സെക്കിൾ എടുക്കാനായി
ഷൈഡിലേക്ക് കയറുമ്പോഴാണ് റീന് തന്റെ
കൂടുകാരികളുമായി തൈളുടെ അടുത്തെക്ക്
എത്തിച്ചേരുന്നത്. അവൻ അവനെ വിളിച്ചു, ശേഷം
അവൻ്റെ ധയറിയും അതിനുള്ളിലെ കത്തും തിരികെ
കൊടുത്തു. ദുരെ നിന്നാണെങ്കിലും ആ സമയം
അവൻ്റെയുള്ളിലുണ്ടായ വെപ്പോളം തൊൻ
അടുത്തരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സജ്ജു: "താ.. താൻ ഒക്കയെല്ലോ ഇപ്പോൾ?"

റീനയോന്ന് മുളിയ ശേഷം അവനെ നോക്കി ഓന്ന്
പുണ്ണിതിച്ചു.

എല്ലാം ശരിയായെല്ലാ ദേവമേ എന്ന് തൊന്നും ഓന്ന്
ആശുസിച്ചു. അന്നാണ് കുറച്ചു നാളുകൾക്കൊടുവിൽ
സജ്ജുവിന്റെ മുഖത്ത് താൻ വല്ലാതെതാരു തെളിച്ചും
കാണുന്നത്. എൻ്റെ അടുത്തെക്ക് വന്ന ശേഷം അവൻ

എന്ന എടുത്ത് കരകി.. "ഈ മോനേ... എല്ലാം ഒക്കെ
ആയടാ...."

പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം ഏതാണ്ട് ഒരുമാതിരിയിപ്പോൾ
ഒത്തുതീർപ്പായെങ്കിലും അവളേ കാണുന്നോഴുള്ള
അവന്റെ ചമത്ത് പുർണ്ണമായും
മാറിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളോട് സംസാരിക്കണം,
വെറുതെ ഓന്ന് സംസാരിക്കണം എന്ന് അവന്റെ
മനസ്സിൽ ഒരു നൃറുവട്ടം ആശ തോന്നുമെങ്കിലും
അവളേ കാണുന്നോഴേ സജ്ജു എല്ലാം മുഖം
തിരികുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ അവർക്ക്
നൽകിയ ആ കത്ത്, എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അതൊരു
വിജയമായിരുന്നു. കാരണം റീനപതിയെ പതിയെ
അവനോട് ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുകയും
ചിരികുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആര്

അങ്ങനെ തട്ടിയും മുട്ടിയും ദിവസങ്ങൾ പിന്നെയും
പിന്നെയും അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
കാര്യങ്ങളോക്കെ ഒത്തുതീർപ്പായി എന്ന് ഒരു
തോന്നലൊക്കെ മനസ്സിൽ തോന്നിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ
എന്റെ പ്രതീക്ഷകളെയെല്ലാം തകിടം
മറിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അതിനുശേഷമുള്ള

സജുവിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ. ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ തൈസൾ പുരത്തെക്കിരങ്ങുമ്പോൾ സജു അവളേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു ആശർക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ കണ്ണാടിക്കൂന്നത് തൊൻ പലപ്പോഴും കണ്ണിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോഴാക്കെ അവൾ വരുന്നതും കാതത് അവൻ വരാന്തയിൽ തന്നെ നിൽക്കും. ആള്ള് എത്തികഴിത്തതിന് ശേഷം മാത്രമേ അവൻ പുരത്തെക്കിരങ്ങുകയുള്ളായിരുന്നു. എന്തോ എവിടെയോ ഒരു പന്തികേടുണ്ട് എന്നത് നന്നെ മനസ്സിലായി. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇവൻ ഇങ്ങനെന്നെയാനും കാണിച്ചു കൂട്ടില്ല. ഇതുവരെക്കൂം നേർരേഖയിൽ മാത്രം സഖ്യരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എൻ്റെ സുഹൃത്തിന്റെ പാതയിലിപ്പോൾ ഒരു ‘ധിവിയേഷൻ’ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് പതിയെ പതിയെ തൊൻ മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തു.

തൈസ്ലൂടെ സ്കൂളിൽ അന്ന് നാശണൽ സർവീസ് സ്കീമിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ബോധവാട്കരണ ഓഫീസുകൂടി നടക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അത് കഴിത്തപ്പോഴേക്കും ഒരുപാട് വൈകി. ഉച്ചയ്ക്ക് തൈസൾ ചോർക്കിക്കുന്നതിന് മുൻപ് കൈ കഴുകാനായി പോകുന്ന നേരം, പരസ്പരം തോളിൽക്കൂടി കൈയിട്ട് എന്തെങ്കയോ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടപ്പ്. ആ നടപ്പിനിടയിൽ കുറച്ചായപ്പോൾ തൊൻ പരയുന്ന ആവശ്യമുള്ളതും, ഇല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ അവൻ യാതൊന്നും തിരികെ പരയുന്നില്ല എന്നത് തൊൻ

ശദിച്ചത്. എല്ലാം കേൾക്കുന്നു എന്ന് നടിച്ച്
എല്ലാത്തിനും ഒന്ന് മുളുക മാത്രമാണ് അവൻ
ചെയ്യുന്നത്. താൻ സജുവിന്റെ മുവത്തേക്ക് നോക്കി.
അപ്പോഴാണ് താൻ ആ കാര്യം അറിയുന്നത് അവൻ
ഇവിടെയില്ല!! സത്യത്തിൽ ആ സമയമാണ് തങ്ങളുടെ
മുൻപിൽ നടന്നുപോകുന്ന മുന്ന് പെൺകുട്ടികളേ
താൻ ശദിക്കുന്നത് തന്ന, റീനയും കൂടുകാരികളും.
അതെ, അവൻ കണ്ണുകൾ നേരത്തെ തന്ന
അവളിലുടക്കിയിരുന്നു.

'അവൻ ഇവിടെയില്ല!' എന്നതുകൊണ്ട് താൻ
ഉദ്ദേശിച്ചതിന്റെ പൊരുൾ ഇപ്പോൾ
വ്യക്തമായിക്കാണുമെല്ലാ?

താൻ പെട്ടന് നടത്തം നിർത്തിയ ശേഷം അവൻ
പുറത്ത് ഒടി വെച്ചുകൊടുത്തു. ഒന്ന് നന്നായി
തെട്ടിയെങ്കിലും അപ്പോഴാണ് ആള്ള് സ്വഭാവത്തിൽ
തിരികെയെത്തുന്നത്.

"ഹം.... എന്താണ്, എവിടാണ്?" താൻ ഒരു പരിഹാസ
രൂപേണ്ണ അവനോട് ചോദിച്ചു

"എന്താടാ ഒന്നുമില്ല, വെറുതെ ഓരോന്ന്..., അല്ല ഒ
അവളുണ്ട് ആ പോകുന്നേ?"

"അതിനിപ്പോ എന്താ നീ ആദ്യമായി കാണുവാണോ
അവളേ? ഉവ്വ് ഉവ്വ്.. നടക്കട്ടേ"

"പോടാ, അതല്ല. പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളു" ഒരു കളക്ഷിരി അടക്കിപിടിച്ചാണ് ഈ മറുപടി അവൻ പറഞ്ഞതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

"ചെല്ല്, ചെല്ല് ഇപ്പോൾ ചെന്ന കൈ കഴുകിയിട്ട് വാ എന്തായാലും."

തന്ത്രങ്ങളും കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോണ് അവൻ ആ കാര്യം പറയുന്നത്.

"ടാ ഒരു കാര്യം പറയട്ടേ താൻ?"

"മനസ്സിലായെടാ എനിക്ക്, നീ എന്താ പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന്. റീതേയേ ഇഷ്ടമാണെന്നല്ല?"
"എയ് അങ്ങനെയല്ല!!"

അത് കേടു താൻ ചോർ കഴിക്കുന്നത് ഒരു നിമിഷം നിർത്തിയ ശ്രേഷ്ഠം അവൻ്റെ മുവത്തേക്ക് നോക്കി.

"പിന്നുന്നാ?"

"അങ്ങനെ വെറുതെയാരിഷ്ടും അല്ലടാ..
അവളെയെനിക്ക് ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഇഷ്ടും!!"

ഇതായിരുന്നു സജുവിന്റെ പ്രണയകാണ്യത്തിലെ
ആദ്യ ഭാഗം 'The Foundation of Love'.

എഴ്

പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും സജു മറ്റേതോ ലോകം
ചുറ്റിക്കരഞ്ഞി നടന്നു. ദിവസവും സ്കൂളിലേക്ക്
വരുമ്പോൾ ആദ്യമേ തനെ, ആ മാവിൽ ചുവട്ടിൽ
നിരനിരയായി അടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന സൈക്കിൾ
കൂടുത്തിനിടയിൽ അവളുടെ സൈക്കിളുണ്ടോ
എന്നാണ് അവൻ ശ്രദ്ധിക്കാൻ. മറ്റുള്ള എല്ലാ
സൈക്കിളുകളിൽ നിന്നും അവളുടെ സൈക്കിളിനെ
വ്യത്യസ്തമാക്കിയിരുന്നത് അതിന്റെ ഷൂറേസൈൻ്റ് പച്ച
നിറം തന്നെയായിരുന്നു. ഒന്ന് കണ്ണാടിക്കുമ്പോൾ
തനെ ആ സൈക്കിൾ അവൻ കണ്ണുകളുടെ ശ്രദ്ധ
പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നതിന്റെ കാരണവും അതുതനെ.
രൂപക്രഷ്ണ അതിനോട് ചേർന്ന് ഒരു ചെറിയ
സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും 'കുറഞ്ഞപക്ഷം
സൈക്കിളെങ്കിലും രൂമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ' എന്ന്
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ സൈക്കിൾ
അവിടേക്ക് ചേർത്തുവെക്കാൻ മറക്കാറില്ല. എന്നും
രാവിലെ ആ സൈക്കിൾ മാത്രമെങ്കിലുമവിടെ തിളങ്ങി
നിൽക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ തനെ അവൻ മനസ്സ്
പകുതിയെങ്കിലും നിരയുമായിരുന്നു.

മറ്റാരു കാര്യം, റീന മിക്സമയവും അവളുടെയാ
മുന്ന് കൃട്ടകാരികളോടൊപ്പമായിരുന്നു
നടന്നിരുന്നതെങ്കിലും നാളിതുവരെയായിട്ടും
അവരെക്കു ആരാണേൻ്ന് പോലും
സജുവിനിയില്ലായിരുന്നു. കാരണം അവളേമാത്രം
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവളുടെ
കൃട്ടകാരികളാരോക്കെയാണ് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കാൻ
അവൻ പലപ്പോഴും മറന്നുപോകാറുണ്ട്.

എനിക്കെന്തോ എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇവരെ
ങ്ങുമിപ്പിക്കണം എന്ന് അതിയായ
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാണ് താൻ ആ
കുട്ടിയോട് കൂടുതൽ അടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. തൈങ്ങൾ
ട്ടുഷൻ പടിച്ചിരുന്നത് ങ്ങുമിച്ചായിരുന്നതിനാൽ ആ
കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് പാടുപെടേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ല.
അങ്ങനെയാണ് താൻ അവളേപ്പറ്റിയുള്ള
സുവവിവരങ്ങൾ അവനെ എപ്പോഴും
അരിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് തന്ന.

എട്ട്

കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും
ഇവയോന്നും തന്ന സജുവിന്റെ പഠനത്തെ ഒരിറ്റ്
ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ല അവന്തിന് സമർത്ഥിച്ചിരുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ആ ദിവസം അവനങ്ങെന
ചെയ്തത്. കാര്യം എന്താണെന്നല്ലോ?

ഓൺപരീക്ഷ നടക്കുന്ന സമയമാണ് സംഭവം.
തെങ്ങൾക്ക് രാവിലെയും അവർക്ക് ഉച്ച
കഴിഞ്ഞുമായിരുന്നു പരീക്ഷ. അതിനാൽ ആ
ദിവസങ്ങളിലൊനും അവർക്ക് പരസ്പരം
കാണാൻകൂടി സാധിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നത്
പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ കുറച്ചുകൂടി ഒന്ന് കാത്ത്
നിന്നാൽ അവളേ കാണാൻ സാധിക്കും.
സജുവിനതിയാം പക്ഷേ എങ്കിലും അവൻ അതിന്
മുൻപേ സ്ഥലം കാലിയാക്കും പരിക്കാനുണ്ട് എന്ന്
പറഞ്ഞ്.

അങ്ങനെയാരു ദിവസം, തെങ്ങൾക്ക് അന്ന് കണക്ക്
പരീക്ഷയായിരുന്നു. താൻ അന്ന് എന്ത്
കാൽക്കുലേറ്റർ കേടാൻ എന്ന് പറഞ്ഞ് റീനയുടെ
കൈയിൽ നിന്നും അവളുടെ കാൽക്കുലേറ്റർ ട്യൂഷൻ
ചെന്നപ്പോൾ വാങ്ങിയിരുന്നു. കാര്യം മറ്റാനുമല്ല
ഉച്ചക്ക് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞത് അത് തിരികെ
കൊടുക്കുപോൾ സജുവിനെയും കൂടെ കൂട്ടാം,
അങ്ങനെ അവൻ റീനയെ കാണാനും
സംസാരിക്കാനുമുള്ള ഒരവസരം ഒത്തുവരുമെല്ലാ
എന്ന് ചിന്തിച്ചു. അന്ന് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ
ഈ കാര്യം സജുവിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ഓ, റീനയുടെ കാൽക്കുലേറ്റർ എൻ്റെ കരുതിലുണ്ട്
രാവിലെ വാങ്ങിയതാ. നീ അത് അവളും വരുമ്പോൾ
കൊടുക്കണം. നിനെ ഇത് ഏല്പിച്ചിട്ട് താൻ
അത്യാവശ്യമായി പോയി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി.
അവളും വരുമ്പോൾ താൻ അങ്ങോട് മാറി നിൽക്കാം.
എങ്ങനുണ്ട് എന്നിയ? "

അത് കേടപ്പോൾ അവനൊരുപാട് സന്തോഷമായി.
അവൾ വരും നേരം വരെ അവൻ ഇവിടെ
നിൽക്കണമെന്നുണ്ട് പക്ഷേ പിറ്റേന് കെമിസ്ട്ടി
പരിക്ഷയാണ്. അവൻ പറിച്ചുതീരാൻ ഇനിയുമുണ്ട്
താനും. എകിൽക്കൂടിയും താൻ അവനെ ഒരിക്കൽ
കൂടി നിർബന്ധിച്ചു നോക്കി, പക്ഷേ അവൻ
പോകണമായിരുന്നു.

സജു: "സാരമില്ലടാ നീ ഈ കാൽക്കുലേറ്റർ നാളേ
അവർക്ക് തിരികെ കൊടുത്താൽ മതി, കാരണം
നാളേ വെള്ളിയല്ലോ. അപ്പോൾ നാളേ ഇവിടെ
നിൽക്കാൻ നമുക്ക് സമയമുണ്ടല്ലോ. എന്ത് പറയുന്നു?"

"പറ്റില്ലടാ, നാളേ അവർക്ക് മാത്സ്യ് എക്സാമാ..!"

അവൻ ദ്രുനിമിഷം നിശബ്ദമായി നിന്നു.
അവളേ ഒന്ന് കാണണം എന്ന് അവനൊരുപാട്
ആഗ്രഹമുണ്ട് പക്ഷേ....

സജു: എടാ നീ ആ കാൽകുലേറ്റർ ഓൺ കാണിച്ചേ?.

എൻ്റെ ബാഗിനുള്ളിൽ നിന്നും താനാ
കാൽകുലേറ്ററോടുത്ത് അവന് നേരെ നീട്ടി.

പെട്ടനാണ് വാടിപ്പോയ സജുവിൻ്റെ മുഖം ഒറ്റയടിക്ക്
തെളിത്തത്. സജു പെട്ടന് ബാഗ് തുറന്ന് അവൻ്റെ
കാൽകുലേറ്റർ എടുത്ത് എൻ്റെ കൈയിൽ തന്നു.
എനിട്ട് പറത്തു,

"ഡാ, തത്കാലം നീ ഇത് അവൾക്ക് കൊടുക്ക,
അവളെറിയുന്നില്ലല്ലോ ഇത് എൻ്റെ കാൽകുലേറ്റർ
ആണന്നുള്ള കാര്യം. ശേഷം നമുക്ക് നാളെ പറയാം.
അവ തമ്മിൽ ചെറുതായി ഓൺ മാറിപ്പോയി എന്ന്.
പോരെ?"

സത്യത്തിൽ അവൻ്റെയും അവളുടേയും കാൽകുലേറ്റർ
ങ്ങെ മോഡലായിരുന്നു എന്നത് താനും അപ്പോഴാണ്
ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

താൻ: "അത് കൊള്ളാല്ലോ, എങ്കിൽ
അങ്ങനെയാകട്ട."

സജു പറത്തപോലെ തന്ന താനവൻ്റെ
കാൽകുലേറ്റർ റീനക്ക് കൊടുത്തു.

പക്ഷേ തങ്ങളാരും തന്ന അറിയാതെത്താരു വൻ
ട്രിസ്യായിരുന്നു അവിടെ പിന്നീട് നടന്നത്. ട്രിസ്യിലുപരി
ചതി എന്ന് പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ അനുയോജ്യം

ഒൻപത്

പിറ്റേന് രാവിലെ ടൂഷൻ സെന്റർിൽ വെച്ച് അവളേ
കണ്ക് കാൽക്കുലേറ്റർ മാറിപ്പോയത് പറയാൻ ചെന്ന
തൊൻ ആകെ ചമ്മി ഇല്ലാതായിപ്പോയി. കാര്യം ആ
പെൺകുട്ടി ഇനിയും എന്ന പറയാൻ ബാക്കി
ങന്നുമില്ല. സംഭവം, സജുവിന്റെ കാൽക്കുലേറ്റർ പണി
തന്നു അത്രതന്നെ. അതിന്റെ ക്രമീകരണങ്ങൾ എല്ലാം
തന്ന സജു അവന്റെ ആവശ്യം പോലെ
മാറ്റിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്ന അത്
നേരെ ഉപയോഗിക്കാൻ പോലും റീനയ്ക്ക് കഴിത്തില്ല.
അന്ത്. മറ്റാന് ആ കാൽക്കുലേറ്റർ ഇടയ്ക്കിടെ ഓഫ്
ആയി പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തിരുന്നു.
ചുരുക്കി പറത്താൽ ആ പെൺകുട്ടിയെ തലേന്
മുഴുവനും ആ സാധനം വട്ടം കരക്കി എന്നത് തന്നെ.
ഇനിപ്പോൾ മറ്റാരുടെയോ കാൽക്കുലറ്ററും കൊണ്ടാണ്
ആളും വന്നിരിക്കുന്നത്. കഷ്ടമായി പോയി.
വേണ്ടായിരുന്നു.

ഈ കാര്യം അറിഞ്ഞതും സജു തലയിൽ കൈവെച്ചു
നിന്നു.

"ഇഴ്ശരാ.... എന്നാലും ചതിയല്ലോ ആ
കാൽകുലേറ്റർ കാണിച്ചത്?. അല്ല എൻ്റെ കഷ്ടകാലം,
അങ്ങനെ പരഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു
കുഴപ്പോം ഇല്ലാണ് ഇരുന്ന സാധനം ദാ ഇപ്പോൾ
പണിപറ്റിച്ചേക്കുന്നു. ഹും, ഇനിയും താനെങ്ങും
വരണില്ല ആ പെക്കാച്ചിന്റെ മുൻപിൽ. ആകെ
നാനക്കേടായി പോയി...!"

"സത്യം, സത്യം. സാരമില്ല നീ വാ താൻ അതൊക്കെ
പരഞ്ഞ സോൾവ് ആക്കിയിട്ടുണ്ട്."

അങ്ങനെ തങ്ങളേനേ ദിവസം റീനയേയും കാത്ത്
നിന്നു. അവളെത്തിയപ്പോൾ സജുവാൺ
കാൽകുലേറ്റർ അവൾക്ക് നൽകിയത്. എക്കിലും
അവളുടെ മുവത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കാൻ പോലും
അവന് നന്നേ ചമലുണ്ടായിരുന്നു. എത്തെങ്കയോ
ചോദിക്കണം പരയണം എന്നാക്കെ കരുതി
വന്നവനാ. ഈ സംഭവം കാരണം ഒരക്ഷരവും അവന്
മിണ്ണാൻ സാധിച്ചില്ല. ആകെ ചോദിച്ചത് ഒന്നുമാത്രം
"പരീക്ഷയെക്കു നന്നായി എഴുതിയില്ല?" അതു
തന്നെ.

നേര് പരഞ്ഞാൽ, സജുവിനെ കുറ്റം പരയാനും
എനിക്കാവില്ല, കാരണം അവൻ്റെ സ്ഥാനത്ത്

ശാന്തിയിരുന്നെങ്കിൽ പോലും ഇങ്ങനെ സ്തംഭിച്ചു നിന്നിരുന്നേനെ.

പത്ര

ചില പ്രണയങ്ങൾ അങ്ങനെന്നയാണ്. അവരറിയാതെ മറത്തുനിന്നുകൊണ്ട് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നോഫുള്ള അനുഭൂതി അത് ഒന്ന് വേരെ തന്നെയാണ്. കേവലം അക്ഷരങ്ങൾക്കാണ് വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലുമല്ലൂ, പ്രപഞ്ചമെന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടാത്ത അങ്ങനെയൊന്നുകൂടി കൂറിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അറിത്തുകൊണ്ടോ അറിയാതെയോ അതിന്റെ ഓരോ താളുകളും കടന്നുപോകുന്നോൾ മനസ്സിലാക്കും എത്രതെത്താളം കർന്മമാണവയെന്ന സത്യം. തുറന്നുപറത്താലോ എന്നാരായിരും തവണ ചിന്തിക്കും പക്ഷേ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ഭയമാണ്. അങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്നതോ, നാളുകളും. ഒരുപക്ഷേ അവരുടെയൊരാറു ചിരി മതി ആ ദിവസം മുഴുവൻ മനസ്സ് നിറയാൻ. പ്രണയത്തിന്റെ ഒരംഗംപോലും പുറത്ത് കാട്ടാതെ സത്യമുള്ളതെല്ലാം ഉള്ളിലൊതുക്കി പലപ്പോഴും അവരോട് സംസാരിക്കുന്നോഴും ചിരിക്കുന്നോഴുമാക്കേ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഒരിക്കലും നൂൺ പരയുകയില്ല. സ്നേഹം ആത്മാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അതയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ തിരിച്ചറിയാനാവും. പക്ഷേ റീന,

അവൾക്കെന്തുകൊണ്ടാവാം അത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെന്ത്?.

പിന്നീട് സജു റീനയോട് തന്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറത്തത് അനായിരുന്നു, അന്ന് തങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ കായിക മേള നടന ആ ദിവസം. തങ്ങളേപ്പാലെ തന്നെ അവളും അത് കാണാൻ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സർവദൈവങ്ങളെയും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച് സജു അന്ന് റീനയുടെ അടുത്തെക്ക് നീങ്ങി. സത്യം പറത്താൽ തങ്ങൾ സുഹൃത്തുകൾ എല്ലാംകൂടി അവനെ നന്നായി എരികയറ്റിയിട്ടുണ്ട് എന്നത് ഒരു പ്രധാന കാര്യം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടുമോ യാതൊന്നും നോക്കാതെ, എങ്ങുമില്ലാത്ത ദേഹവും സംഭരിച്ചു അവൻ അന്ന് റീനയോട് തന്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറത്തത്. പക്ഷേ അത് അത്രയ്ക്ക് അങ്ങ് വിജയകരമായിരുന്നില്ല. അവളന് ആ ക്ലാസ്സിന്റെകിലുടെ നടനു പോവുമ്പോൾ. സജു പതിയെ അവളുടെ അടുത്തെക്ക് നടനു.

"ഹലോ, കൂട്ടി ഓവിട നിനേ..."

കാര്യം അവൻ പതിയെ ആണ് അത് പറത്തെതക്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ പെട്ടുന്നികിൽ വന്നുന്നിന് അങ്ങനെ പറത്തപ്പോൾ ആ കൂട്ടി പെടുന്നു തെട്ടി!"

അത് കണ്ടതും സജുവിന്റെ ദേഹം മുഴുവനും
ഒറ്റയടികൾ ചോർന്നപോയി. എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന്
പോലും അവൻ മറന്നു. സംസാരിക്കാമെന്ന്
കരുതിയാലോ, പക്ഷേ നാവ് പോലും
മരവിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

"തൊ.. തൊൻ ഒരു കാര്യം പറത്താൽ കൂടി
ദേശ്യപെടോ?"

"ഹ..ഹ, കാര്യം അറിയാതെ എങ്ങനെയാ ചേട്ടോ
ദേശ്യപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് പറയണ്ട്?"

"റീന... എനിക്ക്.... എനിക്ക് നിനെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടം..
എങ്ങനെയാ പറയാ, എന്നാനും എനിക്കുണ്ടും. പക്ഷേ..."

"ചേട്ടോ അന്നവന്മാർ അങ്ങനെയൊക്കെ വെറുതെ
ഓരോന്ന് പറത്തു..."

"എയ് തൊൻ കാര്യമായി തന്ന പറത്തതാ...."

പെട്ടനാണ് സജു നോക്കുന്നോൾ അടുത്ത
ബിൽഡിങ്ങിന് മുകളിൽ നിന്ന് ഒരു ടീച്ചർ താഴേക്ക്
നോക്കി നിൽക്കുന്നത് അവൻ കാണുന്നത്. അത്
കണ്ടതും അവൻ ഓൺ പരിഭ്രമപെട്ടു. പറത്തു വന്നത്

മുഴുവനാക്കും മുൻപേ അവൻ നിർത്തി. ശേഷം അവിടുന്ന് പതിയെ നടന്നു നീങ്ങി. പക്ഷേ വാസ്തവത്തിൽ ആ ടീച്ചർ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ഹോം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും അവരാൽ തന്ന ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കില്ല എനിവനിയാം എനിട്ടും അവൻ പരിഭ്രമം കാട്ടി.

"യേ.. ഒ ടീച്ചർ നോക്കുന്നു. റീന എന്താണെങ്കിലും നീ എന്നോട് പറയണം.. ശരിയെങ്കിൽ.. പോട്ടേ.. ആലോച്ചിച്ച് പതിയെ പറഞ്ഞാൽ മതി."

അവൻ ഓടി തൈങ്ങളുടെ അടുത്തെക്ക് വന്നു

"ഡാ, എന്തായി?"
പ്രണവ് ചോദിച്ചു.

"പറഞ്ഞെടുത്ത പക്ഷേ ആ ടീച്ചർ എന്തോ തൈങ്ങളെ നോക്കി നിൽക്കുവായിരുന്നു."

താൻ: "ആർ രേവതി ടീച്ചറോ?"

"ഹം അതേ."

താൻ: "എം പൊട്ടാ..... ടീച്ചർ അവിടെ ഹോം ചെയ്തുകൊണ്ട് നിൽക്കുവായിരുന്നു. ഹാ സാരമില്ല പറയാനുള്ളത് പറഞ്ഞില്ലോ?"

സജ്ജു: "അതേടാ പറത്തു, ഹാവു ഇപ്പോൾ
മനസ്സിനൊരു വല്ലാത്ത ആശ്ചര്യാസം തോന്നുന്നു.
ഒരുപാട് കാലമായില്ലെ ഈ ഭാരവും ചുമന്നുകൊണ്ട്
നടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. പക്ഷേ, ടാ
എനിക്കരിഞ്ഞുകൂടാ അവർക്ക്, അവർക്ക്.... "

പ്രണവ്: "നീ വെറുതെയിരുന്നേ, ആവശ്യമില്ലാതെ
ഓരോന്ന് ചിന്തിക്കാതെ, എന്തായാലും അവളുടെ
മറുപടി വരട്ടെ. അതിനിയും പോസിറ്റീവ് ആയിട്ട്
ആണെങ്കിലും നെഗറ്റീവായി ആണെങ്കിലും."

സജ്ജു: "അതേടാ... പക്ഷേ എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല
ശരിയാവുമെന്ന്."

ഞാൻ: "ടാ നോക്ക്, ഇനിയിപ്പോൾ നെഗറ്റീവ്
ആണെങ്കിലും പോസിറ്റീവ് ആണെങ്കിലും നീ
പരയാനുള്ളത് പറത്തു കഴിത്തു. ഇനിയും അതിനെ
പറി ചിന്തിക്കരുത്. ടാ ഒരു കാര്യം പരയട്ടെ. ഈ
ലോകത്ത് ആരെക്കാണ്ഡും ഒരാളേയും നിർബന്ധം
കൊണ്ട് സ്നേഹിക്കാനാവില്ല. സ്നേഹം, അത് ഒരു
മനുഷ്യന്റെ ഹ്യാദയത്തിൽ നിന്നും സ്വയം
പ്രതിഭലിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. നിന്നകരിയോ?,
കണ്ണുകൾക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്താരു ലോകം
ഹ്യാദയത്തിനുണ്ട്. അവിടെയാണ് സത്യസന്ധമായ
സ്നേഹം പുക്കുന്നത്!"

അവൻ ഒരു നിമിഷം ഓൺ പുഞ്ചിൽച്ചു. തൊൻ
തുടർന്നു

"അതോ.... അവിടെ എത്തിച്ചേരുക എന്നത്
കുറച്ചയികം കഷ്ടപ്പാട് തന്നെയാണ് സംശയം വേണ്ടാ.
ഇനിയിപ്പോൾ അവള് പോസിറ്റീവായി ഒരു മറുപടി
പറത്താൽ. അള്ളിയാ... നാളേ നിന്റെ ചിലവാ
മുഴുവനും. മരിച്ചാണെങ്കിൽ, ടാ നീഡോറിക്കലും
അതോർത്ത് പിന്നീട് ആവിക്കരുത് തൊൻ പറത്ത
കാര്യങ്ങൾ ഓൺ ഓർമ്മയുണ്ടായാൽ മതി. പിന്നെ
ചിലതൊക്കെ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് പോലെയേ
നടക്കുള്ളു. എനിക്കുറിയാം നിനക്ക് അവളേ ഒരുപാട്
ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ് എന്നുള്ളത്.. ടാ സ്നേഹം
സത്യമാണെങ്കിൽ അത് പുഖണിയാൻ ഒരുപാട് സമയം
ഓനും വേണ്ടാം. നീ നോക്കിക്കോ നിന്റെ സ്നേഹം
അവള് കാണാതിരിക്കില്ല. മാത്രമല്ല നിന്നെപ്പോലെ ഒരു
പാളി അങ്ങനെ ഏത് പെൻകൊച്ചാ വേണ്ടാണ്
പറയാ...!! അവള് നാളേ പോസിറ്റീവായി ഒരു മറുപടി
തരും നോക്കിക്കോ നീ."

അന്ന് തൊൻ അവനോട് അങ്ങനെ കുറെയധികം
കാര്യങ്ങൾ പറത്തുകൊടുത്ത് അവൻ മനസ്സിനെ
കഴിയും വിധം തണ്ടുപ്പിച്ചു.

പതിനൊന്ന്

പക്ഷേ ചില കാര്യങ്ങൾ അതിനിയും എത്ര ശ്രമിച്ചാലും തിരുത്തിയെഴുതാൻ സാധിക്കില്ല. മനുഷ്യജനം എന്നത് കേവലമൊരു പാവക്കുത്താണ്, നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ 'വിധി'യും. അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമാകും നമ്മുടെയോക്കെ യാത്ര. ചിന്തിച്ചുനോക്കു ഒരു മനുഷ്യൻ, അവൻ ജീവിച്ചത് ഒരു പണക്കാരനായിട്ട് ആയിരുന്നിരിക്കാം, പക്ഷേ അവൻ്റെ മരണസമയം, കേവലമവൻ ദരിദ്രനായാണ് മരണപ്പട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അത് അവൻ്റെ വിധിയാണ്. ജീവിതമെന്ന യമാർധ്യത്തിന്റെ ഒരംഗം മാത്രമായ സ്നേഹം, പ്രണയം എന്നതോക്കെയും വിധിയുടെ കൈകളിൽ അമ്മാനമാടുന്ന വെറുമൊരു സത്യം മാത്രം.

വാസ്തവത്തിൽ പ്രണയം, അതിർവ്വതന്യുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു മഹാസാഗരം തന്നെയാണെങ്കിലും. വേണ്ടിവന്നാൽ മനസ്സിനുള്ളിൽ ഒരു മഹാ പ്രളയം തന്നെ സ്വീഡിക്കാനുള്ള കെൽപ്പുണ്ട് അതിന്. അതിനവയ്ക്ക് വെറും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം മതി..!!

ഇനിയും പറഞ്ഞ് പഴകിയതോ അല്ലെങ്കിൽ വരും തലമുറയിൽ പറയപ്പെടാൻ പോകുന്നതോ ആയിട്ടുള്ള മറ്റാരു സത്യം താൻ വെളിപ്പെടുത്താം താൻ സജുവിനോടും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇവ തന്നെയാണ്. ഒരിക്കലും ആരെയും നിർബന്ധിതനായി

സ്നേഹികാനോ. മനസ്സിനുള്ളിൽ സ്നേഹം
അതുമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുത്താനോ ഒരുവനും
സാധിക്കില്ല. അതിനിയും മനുഷ്യനെന്നല്ല ഇനിയൊരു
പ്രപഞ്ച ശക്തിക്കും കഴിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഈ
സത്യമാകാം എൻ്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തിൽ നിന്നും,
അതുമേൽ പ്രിയപെട്ടതും, ആരക്കയോ ആയിരുന്ന
ആ ചുരളമുടിയും മയിൽപ്പിലി കണ്ണുകളും ചെമ്പനീർ
പുഷ്പങ്ങൾ പോലും തോറുപോകും വിധം നിറമാർന്ന
ചുണ്ണുകളുമുള്ള ആ പെൺകുട്ടി ഇത്രെയും
അകന്നുപോകാൻ കാരണം.

അതെ സജുവിന്റെ സ്നേഹം ഒരിക്കലും റീനയ്ക്ക്
മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിത്തിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പോലും
അവളതിന് ശ്രമിച്ചിച്ചിട്ടില്ല. അതാണെല്ലാ സജു
അവൻ്റെ സ്നേഹം തുറന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും റീന അത്
തിരസ്കരിച്ചത്. പക്ഷേ അതൊരിക്കലും അവളുടെ
തെറ്റില്ല. ചിലയാളുകൾക്ക് ഒരുപക്ഷേ വേനലാകും
കൂടുതൽ ഇഷ്ടം, മറ്റുചിലർക്ക് മഛയും. ചിലർക്ക്
രാത്രിയാണെങ്കിൽ മറ്റുചിലർക്ക് പകലാകും. താൻ
ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ വ്യക്തമാകാൻ ഒരു
മനുഷ്യനായാൽ മാത്രം മതി. ഓരോ ജീവാജീളും
വ്യത്യസ്തമാണ്, അവർക്ക് അവരുടേതായ
ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും തീർച്ചയായുമുണ്ട്.
അതിൽ അഭിപ്രായം ചൊല്ലാൻ നമുക്കേന്ത്
അധികാരം. ജീവിതമാകുന്ന ഈ നാകയിലെ വെറും
യാത്രക്കാർ മാത്രമാണ് നാം ഓരോരുത്തരും..

അന്ന് റീതയെ കണ്ടശേഷം എൻ്റെയടുത്തെക്ക്
തിരികെയെത്തിയ സജ്ജുവിന്റെ കണ്ണുകൾ
നിറയുന്നത് താൻ കണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ അതിലുപരി
എന്ത് പരയണം എങ്ങനെ പരയണം
എന്നാനുമരിയാതെ അവൻ്റെ മുൻപിൽ
നിന്മുഹായതയോടെ നോക്കിനിൽക്കേണ്ടി വന്ന എൻ്റെ
മാനസികാവസ്ഥ താൻ ആരോടാണ് പറയേണ്ടത്.
റീതയ്ക്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും എനിക്കൊന്ന് വ്യക്തമായി
അറിയാം. സജ്ജുവിന് റീതയെ രൂപാട്
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവളെങ്ങനെയാണ് എന്തിനാണ്
അവൻ്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്ന് വന്നതെന്ന്
എനിക്കിപ്പോഴും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാഹചര്യങ്ങളുടെ
തമോ ഗർത്തങ്ങളിൽ മുങ്ങിത്താഴുമ്പോഴും ഒരിക്കൽ
കൂട്ടി ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്താനായി അവൻ ശ്രമിച്ചു.
'നിന്റെ സ്നേഹം വീണ്ടുമവളെ അറിയിക്കാൻ
അവസരമിനിയും വരുകയില്ല, ശ്രമിച്ചുകൂടേ'
എന്നാണ് താൻ ചൊല്ലിയപ്പോൾ അവൻ പറത്തത്
ഇത്രമാത്രം.

"എനിക്കൊരു തെറ്റുപറ്റി. എനിക്കതിൽ
ബോധമുണ്ടായത് ഈപ്പോഴാണ്, ദുർഘടം നിരഞ്ഞ
പാതയിലുടെയാണ് താനെന്റെ രമബുമായി
സഞ്ചരിക്കുന്നത് എന്നത് രൂനിമിഷം
ആരെയുംപോലെ താനും മറന്നു.
ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ അനേകം കാതങ്ങൾ

എനിക്കിനിയും കടന്നുപോകാനുമുണ്ട്.
അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ മറ്റാരാളെയും കൂടി
തന്നോടൊപ്പം കൂടുന്നത് താനൊരിക്കലും ചിന്തിക്കുക
പോലും അരുത്. എൻ്റെ ക്ഷേണിയുടെ ഒരംഗം പോലും
അയാളും കൂടി അനുഭവിക്കാൻ താനൊരിക്കലും
ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അതിനിയിപ്പോൾ വഴിയിലപ്പേണ്ടോ
കാണാനിടയായ മനോഹരമായ
പുഷ്പമായാൽപോലും.

തന്നോടൊപ്പം ചേർത്ത് നിർത്തുവാൻ ഒരുപാട്
ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും മതിയാവോളം വെള്ളവും
വെളിച്ചവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിനെ
ഇപ്പോഴുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും പരിച്ചുമാറ്റി
തന്നോടൊപ്പം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോകുന്നോൾ എൻ്റെ
ക്ഷേണിയുടെ പകുതിയല്ലെങ്കിൽ ഒരംഗമെങ്കിലും
അവയിലും അനുഭോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.
അങ്ങനെയാകുന്നോൾ അതോന്ന് വാടിയാൽ പോലും
എനിക്കെത് സഹിക്കിനാവില്ല. അപ്പോൾ ഇനിയുമതെത്ര
സുന്ദരമാണെങ്കിൽ പോലും, എല്ലാം
മനസ്സിനുള്ളിലൊതുക്കി കണ്ണടയ്ക്കാൻ മാത്രമേ
എനിക്ക് സാധിക്കുകയോളളു്."

അവൻ അതുപരിഞ്ഞപ്പോൾ അവനോടൊപ്പം തന്നെ
എൻ്റെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. താനവനെ
നെന്നോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു കാരണം ആ

വാക്കുകളുടെ അർമം അത്രയ്ക്കെന വല്ലാതെ
സോവിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ പോകേ പോകേ അവൻ റീനയോട്
പഴയതുപോലെ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, അവളേ ഒരു
സുഹൃത്തായി കാണാനായി അവൻ കഴിയുന്നതും
ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അവനെന്നെയാണു കാണണോ
സംസാരിക്കാനോ പോലും താൽപര്യമില്ലാത്ത ആ
പെൺകുട്ടിയെ ഇനിയും കുടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട
എന്ന് കരുതിയിട്ടാവാം സജ്ജു പുർണ്ണമായും അവളുടെ
ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഓടിമറയാൻ ശ്രമിച്ചത്. പുസ്തകു
കഴിത്തതിനു ശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും സജ്ജു
റീനയെ കണ്ണുമുട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആ സ്കൂളിന്റെ
പടിയിരങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് അവസാനമായി അവളേ
കാണണം, യാത്ര ചോദിക്കണം, എല്ലാത്തിനും മാപ്പ്
പറയണം എന്നാക്കേയൊരുപാടു ആഗ്രഹിച്ചതാണ്
പക്ഷേ കാലം വീണ്ടും അതിന് വകയെരുക്കിയില്ല.

പ്രതിശ്രൂതി

***

നാലുകൾക്ക് ശേഷം ഇന്നവൻ്റെ മെഡ്യൂജ്
കാണുന്നോൾ എനിക്കൊരുപാട് സന്തോഷം
തോന്നുന്നു. അവസാനമായി ഞാൻ അവനെക്കണ്ടിട്ട്
ഇന്നേക്ക് കുറച്ച് വർഷങ്ങളാകുന്നു. തീർച്ചയായും

അടുത്ത മാസം ഇതേസമയം എനിക്ക് നാട്ടിലെത്തണം, തീർച്ചയായും എൻ്റെ ചങ്ങാതിയെ ഓൺ കാണണം. അവൻ വിവാഹമാണ്. അതിൽ പകുചേരണം, ഒരു പ്രയിശ്വിതമായിട്ടുള്ളൂം

ആ മെറ്റേജ് വായിച്ച്, ഒരു പത്തുമിന്നുറ്റിനകം അവൻ എന്ന തിരികെ വിളിച്ചു. ഒരുപാട് നേരം തന്മൈൾ സംസാരിച്ചു. അതിനിടയിൽ അവനെന്നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

"ഈ അവളെവിടെ, അവളും സുവമായിരിക്കുന്നോ?"

ഒരു നിമിഷം താൻ നിശ്ചബ്ദിതനായി നിന്നുപോയി.

"താനറിഞ്ഞിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ, രണ്ടാർക്കും ഒരുപാട്, ഒരുപാട് ആശംസകൾ. എനിക്കരിയാം, ആൾക്ക് ഇപ്പോഴും എന്നോടുള്ള ദേഖ്യം മാറിയിട്ടുണ്ടാവില്ല, എങ്കിലും അവളോട് പറയണം നീ, എൻ്റെ വിവാഹമാണെന്ന്. നാട്ടിലേക്ക് വരുന്നോൾ, എൻ്റെ വിവാഹത്തിന് വരുന്നോൾ, തീർച്ചയായും അവളേയും നിന്റെയൊപ്പം കൂട്ടാൻ മറക്കരുത് നീ. നിങ്ങൾ രണ്ടാള്ളും, അല്ല ഇപ്പോൾ മൂന്നാള്ളും തീർച്ചയായും എത്തിയേക്കണം. അവളോരിക്കലും വരില്ലെന്നിയാം എങ്കിലും എനിക്കവെള്ള പേഴ്സൺലായി വിവാഹം കഷണിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. നിന്നക്ക്

ബുദ്ധിമുട്ടാവില്ലകിൽ അവളുടെ ഇപ്പോഴുള്ള നമർ
എനിക്ക് ടെക്ക്‌സ്റ്റ് ചെയ്തേക്കണം."

ഇന്നനിക്ക് അവൻ്റെ കാര്യമാലോചിക്കുന്നോൾ
വളരെയധികം സന്തോഷം തോന്നുന്നു..
എങ്ങനെന്നെയാക്കയാലും അവനിപ്പോൾ ഒരു നല്ല
നിലയിൽ എത്തിയല്ലോ. എനിക്കത് മതി, താൻ
എറുവും കൂടുതൽ കാണാനാഗ്രഹിച്ച കാഴ്ചയും
അതാണ്. പക്ഷേ ഇത്തെയാക്കയായിട്ടും
അവനിപ്പോഴും എന്നോടുള്ള സ്വന്നഹബന്ധത്തിന് ഒരു
കുറവുമില്ല എന്നതാണ് എനിക്കതെങ്കുതം. ഓരിക്കൽ
പോലും എന്നോടവന്ന് ഓരിറ്റ് ദേഖ്യം തോന്നിയിട്ടില്ല.
അവനെങ്ങനെയാകും ഇതിനൊക്കെ സാധിക്കുന്നത്.
പലപ്പോഴും തെറ്റായിപോയി എന്നനിക്ക്
തോന്നുന്നോഴും "ഓരിക്കലും അങ്ങനെയൊന്ന്
ചിന്തിക്കരുത്.. നീ ചെയ്തതാണ് ശരി"
എന്നതായിരുന്നു അവൻ്റെ മറുപടി. എൻ്റെ
ജീവിതത്തിൽ, എന്ന സ്വാധീനിച്ച് ഒരു യമാർത്ഥമുണ്ടാക്കി
സുഹൃത്ത് ആരെന്നതിന് യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ
എനിക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടാവുന്ന ഒരേറ്റ് ഉത്തരമാണ്
അവൻ, എൻ്റെ പ്രിയ സുഹൃത്ത് സജ്ജു.
എനിക്കരിയാം താനെന്നും അവനും പ്രിയസുഹൃത്ത്
തന്നെയാണ്. അറിയതാണെങ്കിലും താനൊരു
തെറ്റുചെയ്തപ്പോഴും എന്നോടൊപ്പം നിന്ന അവനെ
പ്രിയ സുഹൃത്തെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരാണ് താൻ
വിളിക്കുക.

അങ്ങനെയുള്ള എൻ്റെ സുഹൃത്തിന്റെ സ്നേഹം ആ
പെൺകുട്ടി എന്തായിരിക്കും കാണാതെ പോയത്.
ങ്ങനീക്ക് ഇപ്പോഴും വ്യക്തമാണ്.

അവനാ രാജകുമാരിയെ ഒരുപാട് ഒരുപാട്
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പാടില്ല, അതുത് എന്നവനാൽ
നുറുവട്ടം തന്റെ മനസ്സിൽ മന്തിച്ചേക്കിലും അവനെ
സ്വപ്നം കാണാൻ പറിപ്പിച്ചു ആ പെൺകുട്ടിയെ
മനസ്സിൽ നിന്നും അതു പെട്ടന് മായ്ച്ചു കളയാൻ
അവൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നു. അതുമേൽ അവൻ്റെ
മനസ്സിലേക്ക് വെരുറപ്പിച്ചു പോയിരുന്ന അവളുടെ
ങാരോ ചിരിയിലും പ്രവർത്തിയിലും അവൻ
അലിന്തില്ലാതായിപോയി. എല്ലാം
മനസ്സിനുള്ളിലൊതുക്കി അവളോട്
സംസാരിക്കുന്നേപാഴും പുണ്ണിരിക്കുന്നേപാഴുമെല്ലാം
അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ നുണ്ണ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.
അവളോടുള്ള അവൻ്റെ പ്രണയം അവൻ്റെ
കണ്ണുകളിൽ അത്രതേതാളം വക്തമായിരുന്നു. പക്ഷേ
എനിട്ടും അവർക്കൊരിക്കലും അവൻ്റെ
സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കാൻ
സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവർക്ക് വേണ്ടി എത്ര മെലുകൾ
താണ്ടി വരാനും അവൻ തയാറായിരുന്നു.
മറ്റൊതാരാണും സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ
നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ഓരായിരം സ്നേഹം നൽകാൻ
അവൻ തയാറായിരുന്നു. എത്ര പ്രതിസന്ധിയിലും

അവളേ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ അവൻ തയാറായിരുന്നു
എനിട്ടും അവന്റെ സ്നേഹം ആ പെൺകുട്ടി
മനസിലാക്കിയില്ല. അവളേ ഒരുപാട്
സ്നേഹിച്ചുപോയി എന തെറ്റ് മാത്രമാണ് ആ പാവം
രാജകുമാരൻ ചെയ്തത്. ഓക്കലും സ്വന്തമാവില്ല
എന്നിംതിട്ടും അവനെന്തിനാവാം തന്റെ സ്നേഹം
അവളോട് തുറന്നു പറത്തുത്...!!

*"He have loved her not with haste,
but with the stillness of a
thousand years awaiting dawn*

*He have loved her with a faith
that neither time nor reason
could not make."*

അഭിപ്രായങ്ങൾ പകുവയ്ക്കാൻ

ഇന്റസ്റ്റാഗ്രാം: [@black. .sparrow 07](#)

ഇ-മെയിൽ: mail.akshachuzzz@gmail.com

വാർഷികാംഗം: [+91 83308 61667](#)

For more contents, follow: [DLC Stories](#)

Visit our website: [Click Here](#)

© 2025 DLC Stories. All right reserved.

Published on: 17th November 2025

Note: Don't forget to report if you see any typing mistakes or any other mistakes in this eBook. Your feedback is very valuable for us.

- Designed with ❤ by Akash Krishna -